

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΕΚΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 39.

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττετε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

24, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Δύω ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως κατ' αὐτάς, ἐτάραξαν τὸν κόσμον ὅλον καὶ δικαίως! πῶς ἄλλως θὰ φανῇ ἡ Ἐπισημότης ὅταν δὲν ἀνατρέπη τὰ καθεστῶτα; Εἶνε φαίνεται φυσικὸν πῶς Ἀγγλων κάθε λίγον καιρὸν νὰ μᾶς τρομάζουν μὲ μὴν νέαν ἀπόφασιν, μὲ μὴν νέαν πράξιν· ἡμεῖς ὅμως δὲν ἐσυνειθίσκαμεν ἀκόμη νὰ μὴ θαυμάζωμεν εἰς τὰ ἔκτακτα, καὶ νὰ μὴ παραξενευώμεθα εἰς τὰ παράξενα, καὶ νὰ ἀδιαφορῶμεν πρὸς πᾶν τὸ περίξ ἡμῶν ὡς . . . ἡ ὥς ἐκεῖνοι, καὶ δι' αὐτὸ κινούμεθα, φωνάζομεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἐκεῖνο ποῦ συλλογίζομεθα εἶνε ὀρθότερον· μὰ εἶνε δυνατόν γλῶσσα Ἑλληνικὴ νὰ τρυπώσῃ καὶ νὰ χωρήσῃ εἰς αὐτὰ Ἑγγλέζικα;

Αἱ δύο αὐταὶ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεώς μας εἶνε ἡ μὲν μία ἐπάνοδος εἰς τὰ Τουρκικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα τώρα μετενόησε φαίνεται καὶ ἡ κείνη ὅτι ἀπεμακρύνθη, ἡ δὲ ἄλλη ὑποστήριξις συστήματος τουρκικοῦ ὅπερ κατὰ τὴν κατοχὴν εὔρε' εἰς τὴν Κύπρον· δηλαδὴ:

Ἡ πρώτη εἶνε νὰ πκύσῃ πλέον ἡ εβδομαδιαία συγκοινωνία τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ Ἑξωτερικοῦ, ἡ δ' ἄλλη εἶνε νὰ διαρῶμεν τὴν λίραν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ—Λεμεσὸν—Πάφον—εἰς 180 χάλκινα γρ. ὡς καὶ τ' ἄλλα κατ' ἀναλογίαν καὶ ὅχι εἰς 132.

Τὸ πρῶτον, εἶνε ἐν καλὸν τὸ ὅποιον ἐναμεν ὅταν ἤλθε εἰς τὴν Κύπρον, καὶ ἐ-

πειδὴ ἡ χρήσις κατήντησε κατάχρησις σκέπτεται νὰ μᾶς τὸ ἀφαιρέσῃ.

Τὸ δεύτερον εἶνε ἐν καλὸν τὸ ὅποιον εὔρεν ὅταν ἤλθε καὶ ἐννοῇ νὰ τὸ ἐξαπλώσῃ εἰς ὅλην τὴν Κύπρον διὰ νὰ καταλάβωσιν ὅλοι τὴν ἀξίαν του.

Εἰς τὰς ἐπισήμους ὁμιλίαις τῆς ἡ Σ. Κυβερνήσεως κάμνει πάντοτε λόγον περὶ τῆς ἀνάπτυξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ ὅτι χαίρεται διὰ τοῦτο· ἡργίσειν ὅμως φαίνεται νὰ μεταβῇ γνῶμην, διότι βλέπει ὅτι τὸ ἐμπόριον ἐπροόδευσε τόσον ποῦ μᾶς ἀφῆκε πολὺ πίσω· ἀνέβη τόσον ψηλὰ περὶ μᾶς ἀφῆκε· τὸν βόθρον, καὶ μᾶς ἐλυπήθη—πράγμα θυμασίον—καὶ θέλει τώρα νὰ μᾶς τὸ περιορίσῃ κομματὶ νὰ ξεύρωμεν τί κάμνωμεν, νὰ ἤμεθα πάντα μέσα.

Πρὶν νὰ ἀποφασίσῃ τοῦτο ἡ Κυβερνήσις μας, δηλαδὴ ἐπὶ Τουρκίας τῆς μακαριτίσεως (τῆς ὁ καλὸς τῆς ὁ κακὸς ἀθθύμιον) οἱ δυστυχεῖς οἱ ἔμποροι, ἐλάβανον π. χ. μετὰ τὴν τελευταίαν εὐκαιρίαν γράμμα τοῦ ἀνταποκριτοῦ των, ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσωσι μετὰ 15 ἡμέρας, καὶ μετὰ ἄλλον ἓνα μῆνα μόλις ἐλάβανον τὴν ἀνταπάντησιν· σκεφθῆτε λοιπὸν κατὰ πόσον ἦτο δυνατόν νὰ εὐκολύνηται τὸ ἐμπόριον. Ἀφοῦ ὅμως ἡ δόκησεν ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ συγκοινωνῇ ἡ Κύπρος κοθ' ἐβδομάδα μετὰ τοῦ ἑξωτερικοῦ, λαμβάνει ὁ ἔμπορος τὰς ἐπιστολάς του καὶ ἀπαντᾷ ἀμέσως μετὰ τὴν αὐτὴν εὐκαι-

ρίαν· μετὰ 7 ἡμέρας ἢ τὸ πολὺ 15 λαμβάνει ἀπάντησιν, καὶ μετὰ 17 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραγγελίας του ἢ τὸ πολὺ 22 λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν τὰς πραγματείας τὰς ὁποίας παρήγγειλεν. Ἴδου ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον Κυρὰ Κυβέρνησις ἀνεπτύχθη κομματὶ τὸ ἐμπόριον διὰ τὸ ὅποιον ἔχεις τόσην φροντίδα, καὶ κάμνεις πάντοτε λόγον μὲ τόσον καμάρι ὅτι δῆθεν εἶνε αἱ ἐλευθερίαι ποῦδωσες σὺ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἀνεπτύχθη τοῦτο. Ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου ἐπιδιώκεις, καὶ ἀδιαφοροῦν ἂν κατὰ μῆνα ἢ κατὰ χρόνον προσγγίζουν βαπόρια· δηλαδὴ ζητεῖς καὶ σὺ ὅ,τι ἐζήτει προχθὲς ὁ Ζήσιμος «ψωμιά εἰς τὴν ταπατζίαν· τῆς ὁ φούρνους ὡς μὴ καπνίσῃ» ἔτσι δὲν εἶνε;

Μὰ θὰ κερδίσῃ λέγεις τὸ ταμεῖον τῆς Ἀγγλίας 7 χιλιάδας λίρας· δηλαδὴ ἀφοῦ τὸ ταμεῖον ἐκεῖνο κερδίζει, ἀδιάφορον ἂν τὸ Κυπριακὸν ταμεῖον καταστρέφεται· ἰσοδυναμεῖ καὶ τοῦτο μὲ τὰς 98 χιλιάδας λίρας ποῦ δίδει ἡ πτωχὴ Κύπρος· ἀφοῦ δηλαδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο πίπτει εἰς βαλάντια Ἀγγλων δανειστῶν τῆς Πύλης, ἀδιάφορον ἂν ἀδίως δίδεται, καὶ ἂν θὰ καταστραφῇ ἐκεῖνος ποῦ τὰ δίδει. Θὰ ὠφελῇ βεβαίως ἡ Ἀγγλία τὰς 7 χιλ. λίρας θὰ ζημιωθῇ ὅμως τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου, διότι θὰ ἐμποδισθῇ πολὺ ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ ἐξαγωγὴ.

Αὐταὶ λοιπὸν εἶνε αἱ φροντίδες σου πῶχες πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου,

χάριν τοῦ ὁποῖου κάμνεις τόσῃ καὶ τόσα, καὶ ὅ,τι ἂν σοὶ ποῖμεν ἀπαντᾷς στερεοτύπως «τὸ ἐμπόριον εἶνε ἐλεύθερον;» σοὺ λέγομεν κατεστράφησαν οἱ πτωχοὶ δώσε διατάγην ὅς τὰ Δημαρχεῖα νὰ κάμνωσι διατίμησιν εἰς τὰ τρόφιμα διότι κατήντησε πλέον ληστεία ἢ πώλησις των, «τὲ ἐμπόριον εἶνε ἐλεύθερον» ἀπαντᾷς. Σοὺ λέγομεν, ἄρες τὸν φόρον τῶν κλητριάτικων καὶ τῶν ζυγισμάτων νὰ τὸν λαμβάνουν τὰ Δημαρχεῖα διὰ νὰ στολίζουν τὰς πόλεις, νὰ τὰς φωτίζουν κλ. κλ. «εἶνε ἐλεύθερον τὸ ἐμπόριον» ἀπαντᾷς. Τοῦτο ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ «εἶνε ἐλεύθερα ὅλα, καὶ κλεψαὶ καὶ κατεργαρίαι κλ. κλ.» Ἀφοῦ λοιπὸν καμμάς καὶ χάσις καὶ ἄρα ρουφᾷς πάνω ὅς τὸ ἐμπόριον, δὲν ἐσκέφθης ὅτι ἡ κατέργησις τοῦ βαπτορίου ἐκάστης ἐβδομάδος θὰ βλάβῃ σπουδαιῶς τὸ ἐμπόριον;

Καὶ τι ἄλλο ὅμως σκέπτομαι καὶ δὲν πιστεύω νὰ ἔχω λάθος· τὸ ἀπεφάσι-
σες φαίνεται τοῦτο διὰ νὰ φέρῃς εἰς ἀνάγκην μερικοὺς κεφαλαιούχους νὰ ἀποφασίσωσι νὰ καταβάλωσι χρήματα νὰ κατασκευάσωσι κανὲν βαπτοράκι σὺν αὐτὴν τὴν «Ἐλπίδα» νὰ θωροῦν καὶ τὰς ἐμπορικὰς τῶν ὑποθέσεις καὶ νὰ πληρώνωνται ἕνα δίκαιον ποσὸν νὰ φέρουν καὶ γράμματα· ἔτσι δὲν εἶνε;

Καὶ πραγματικῶς τί τάχα κωλύει νὰ γίνῃ τοῦτο; δὲν δύνανται ἄρα γε 50 ἢ 60 ἢ καὶ 80 κεφαλαιούχοι νὰ σχηματίσωσι συνεταιρισμὸν πρὸς τοῦτο καὶ νὰ καταβάλῃ ἕκαστος 150 μέχρι 200 λιρῶν νὰ ἀγοράσωσιν, ἢ νὰ κατασκευάσωσι νέον, ἐν βαπτοράκι ὁμοίον τῆς «Ἐλπίδας» ἢ καὶ ὀλίγον μεγαλειότερον, νὰ ταξειδεύῃ δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τακτικὰ ὡς ἡ «Ἐλπίδα» τώρα, καὶ νὰ προτεγγίξῃ μάλιστα καὶ εἰς Βιρητόν, ἀφοῦ ἔχει καὶ ῥόν, νὰ ἐξάγῃ οὕτω καὶ νὰ εἰσάγῃ τὰ διάφορα ἐμπορεύματα, καὶ μετὰ ἀνάλογον ἀμοιβὴν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως νὰ παίρῃ καὶ νὰ φέρῃ τὰς γραμμικοτήτας; Νομίζω ὅτι ἀρκετὰ καλὴν ἐργασίαν θὰ ἔκαμνε ἐν τοιοῦτο βαπτορί, τὸ ὅποιον θὰ ἐστοιχίζε 10 ἕως 12 χιλ. λίρας καὶ ἀρκετὰ θὰ ὠφελοῦντο οἱ ἰδιοκτῆται· πιστεύω δ' ὅτι εὐρίσκονται πόσοι ἐν Κύπρῳ ὅσοι δύνανται νὰ κάμωσι τοῦτο. Ἐν μόνον πρᾶγμα ἀπαιτεῖται, τὸ ὅποιο πρέπει νὰ ἀποδείξωμεν ὅλως δυνάμεσιν ὅτι δύνανται νὰ εὐρεθῇ, ἢ Ὁ μόνον οἱ.

Ἄς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὸ περὶ νομίσματος.

Ὅταν ἦλθον οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὴν Κύπρον εὗρον ἐν ταῖς διαμερίσμασι Λευκωσίας, Λάρνακος, Ἀμμοχώστου καὶ Κυρηνείας νὰ τιμᾶται ἡ Ἀγγλικὴ λίρα 180 περίπου τούρκικὰς ρεάλας,

ἢ τούρκικη 160 τοιαύτας, τὸ εἰκοσάφραγκον 140, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τί ἔκαμε λοιπὸν ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις; ἐθέσπισεν ὥστε τὸ ἔν τὸ ὅποιον θὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον, νὰ ἐξέρχεται ἐν καὶ ἡμισυ· δηλ. νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ μᾶς τὴν ἀγγλ. λίραν π. γ. 120, νὰ μᾶς τὴν δίδῃ ὅμως 180· ἔκοψε δὲ καὶ Κυπριακὰ γρόσια, κατὰ μὲν τὸ βῆρος ἴσα μετὰ τὴν τούρκικὴν εἰκοσάραν, κατὰ δὲ τὴν ποιότητα ὁ Θεὸς νὰ τὰ ἐλεήσῃ, τὰ ἐψευδογαλδάνωσιν καὶ μᾶς τάκαμε σὺν χρυσάφι διὰ νὰ μᾶς ἡλεκτρίσῃ τὸ ῥιμάτι, ἐτύπωσεν πάνω ὅς αὐτὰ τὸ χαριτόβρυτον τῆς Βασιλείας πρόσωπον (συγχωρήσατέ μοι νὰ ἀνείξω μίαν παρένθεσιν διὰ νὰ ἐξηγήσω χάριν πολλῶν ἀνγκωνιστῶν μου τὴν λέξιν *χαριτόβρυτος*. Χαριτόβρυτος θὰ πῇ γεμάτος ἀπὸ χάριτος· καὶ πραγματικῶς· ὅτι ἡ Σεπτῆ ἡμῶν Ἀνασσα εἶνε γεμάτη ἀπὸ χάριτος· τὸ δημολογεῖν πλείστοι ὅσοι ὑποδουλωμένοι τὸ πρότερον λαοὶ· ἀλλ' ἐὰν μέχρις ἡμῶν δὲν ἔφθαξαν εἰσέτι αἱ χάριτες Τῆς—αἱ προσδοκώμεναι—εἴσαν ὅμως Μαθουτάλεια τὰ ἔτη Τῆς· δὲν δυνάμεθα νὰ κρύψωμεν τὴν πρὸς Αὐτὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην μας· ἐλπίζομεν δ' ὅτι θὰ μᾶς ἐνθυμηθῇ ἕνα καιρὸν) ἐτύπωσαν λοιπὸν πάνω ὅς αὐτὰ τὰ χάλκ. γρ. καὶ τὸ ὄνομα *Cyprus*, καὶ τὴν ἢ Κυβέρν. προσπαθεῖ μετὰ κάθε τρόπον καὶ ἀναγκάζει καὶ τὸ διαμέρισμα Λεμεσσοῦ—Πάφου νὰ συμμορφωθῇ κατὰ τὴν τοιαύτην τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων διαίρεσιν, πρὸς τὰ ἄλλα διαμερίσματα· ἀλλ' ἡ Λεμψοὺς θεωρεῖ τοῦτο ἕν εἶδος περιορισμοῦ, δὲν δύναται δὲ νὰ ἐννοήτῃ διατὶ δὲν μένει ἐλεύθερα νὰ διαίρῃ ὡς θέλει τὸ νόμισμα ὡς ἄλλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς αἱ ὁποῖαι εἰς κάθε τάξιν τινὰ σχεδὸν ἐμπορευμάτων ἔχουν διάφορον διατίμησιν τῶν νομισμάτων, ἀφοῦ μάλιστα ἡ Κυβέρνησις ὅσα θέλει τὰ λαμβάνει.

Τώρα ὅμως ἐὰν ἡ τοιαύτη, οἶαν ἀπαιτεῖ ἡ Κυβέρνησις, διατίμησις νομισμάτων θὰ βλάβῃ ἢ θὰ ὠφελήσῃ τοὺς κατοίκους τοῦ διαμερίσματος, εἶνε ὅλως χωριστὸν ζήτημα· οὐδεμίαν δ' ἀξίωσιν ἔχομεν ἐννοεῖται νὰ παραδεχθῇ τις τὴν ιδέαν μας ὅτι τὰ 9/10 τῶν κατοίκων θὰ ὠφεληθῶσι, τὸ δὲ 1/10 δὲν θὰ ἰζημιώσῃ μὲν, δὲν θὰ κερδίσῃ ὅμως ὅσα ἡδὴ κερδίζει· τοιαύτην ιδέαν ἔχομεν—ἴσως ἐσφαλμένην—τοιαύτην ὅμως ἔχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι· πλὴν δὲν θέλουν πάλιν νὰ κυκλοφορήσῃ ἡ γροσάρα ἢ ὅποιον ἐκτὸς τῆς Κύπρου δὲν περνᾷ, διότι θέλουν νὰ φωτισθῶσι περὶ τῶν ἐξῆς τριῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια εὐαρεστηθήτω ἡ Κυβέρ-

νήσις νὰ λύσῃ, καὶ οὕτω ν' ἀρθῇ ἀμέσως πᾶν ἐμπόδιον.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κατὰ τινὰς ἐφημερίδας ὁ κ. Γλαδστον προτίθεται ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ πολιτικοῦ σταδίου μετὰ τὴν ἐπιψηφισίν τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως.

Εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ἔγεινε λόγος ὑπὸ τοῦ δυνάτου τοῦ Ἀργάυλ, περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας ὑπεσχέθη ἡ Τουρκία νὰ κάμῃ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπαρχίας, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὰ Ἀγγλ. φύλλα συμβαίνουν πολλαὶ ὁμοότητες.

Ὁ στρατηγὸς Οἰελελέη διαπραγματεύεται μετὰ τοὺς Σέρχ· τῶν φυλῶν τοῦ εἶνε πλησίον τῆς Δόγγολας καὶ τοῦ Βάδης Χάλφα νὰ τοὺς προσελκύσῃ μετὰ τὴν Αἴγυπτον. Κυβέρνησιν, νὰ μὴ ἐνωθῶσι δηλ. μετὰ τοὺς ἀντάρτας· Εὐφροσύνη ἤρχισε νὰ ἐνοχλῇ τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα.

Οἱ Ἀγγλοὶ κατέχουσι πάντας τοὺς Αἰγυπτιακοὺς λιμένας ἐν τῇ Εὐρυθρᾷ Θάλασσῃ. Ἡ φρουρὰ τῆς Μασσάβας συγκειμένη ἐξ 800 ἀνδρῶν ἐστάλη εἰς Σουέζ καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ.

Ἐφθάσεν εἰς Πόρτ Σαῖτ ὁ κ. Φερδινάνδος Λεσσέφ—ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἤνοιξε τὴν διώρυγα—καὶ τινὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία ἐσχηματίσθη ὑπ' ὀλων τῶν δυνάμεων, διὰ νὰ ἐξετάσωσιν ἐπιταπύως διὰ τίνων καταλληλοτέρων μέσων δύναται εἴτε νὰ εὐρυνθῇ ἀρκούντως, ἢ νῦν ὑπάρχουσα, εἴτε νὰ ἀνοιχθῇ ἄλλη χωρὶς νὰ διακοπῇ ἐπὶ πολὺ ἡ συγκοινωνία τῆς Μεσογείου καὶ Εὐρυθρᾶς θαλάσσης, πλησιάζει δὲ νὰ τελειώσῃ ἡ μελέτη των.

Ἡ χολέρα ἐξέλιπεν ἐκ Παρισίων.

Ὅσον εἶνε ἀναγκαῖον νὰ σατυρίζωνται οἱ πράττοντες ἔργα ἀντιβαίνοντα τῇ ἠθικῇ, τῷ ὀρθῷ λόγῳ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, ἄλλο τόσον εἶνε δίκαιον νὰ ἐπαινῶνται δημοσίᾳ καὶ ν' ἀνταμειβῶνται οὕτως ἄνδρες τῶν ὁποίων μόνον φροντὶς καὶ προσπάθεια εἶνε νὰ ὠφελήτωσι τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα των διὰ τῆς κατορθώσεως ἔργων ἀληθῶς ἀξιοπείνων. Τὸ χωρίον Βάσα, Β Δ. τῆς Λεμψοῦ καὶ ὀκτώ περίπου κυπριακὰ μίλλια αὐτῆς ἀπέχον, ἐστειρεῖτο ποσίου ὕδατος τὸ ὅποιον ἀπὸ αἰώνων ἠναγκάζετο νὰ κρυβᾶται ἐξ ἀπόμεμα κρυμμένης τινὸς πηγῆς κειμένης ἐντὸς ποταμοῦ ἐπικινδύνου. Ἡ ἐκκλήσις τοῦ χωρίου τούτου κτισθεῖσα πρὸ αἰώνων ὑπ' ἄραβός τι νος ἀρχιτέκτονος ἐν ἐλεεινῷ σχήματι, ἔχει ἀπωσοῦν καλὰ κτήματα καὶ χρηματικὰ ἔν τ

να περιουσίαν διεσκαρπισμένην ὁμῶς εἰς πλείους δανειστὰς ἀνευ τακτικοῦ γραμματίου καὶ σημειωμένην μόνον ἐν τισὶν ἀθλοῖς καὶ ταστίχοις, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐλευθέρῳ σύστημα, καθ' ὃ δεκάδαι ἐτῶν παρέρχονται καὶ οὕτε τόκοι πληρύνων καὶ οὕτε κεφάλαια. Τὴν ἀθλίαν ταύτην θέσιν τοῦ τε χωρίου ὡς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ τῆς ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τῆς ἰδῶν κ. Νεοκλῆς Ἰωάννης τέκνον τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐγκατασταθεὶς ἐπαγώνως ἐν Λεμεσῶ ἐπανακάμψας ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅπου ἐπὶ τινι ἐτῇ ἐνεπορεύετο προέτεινεν ἐπ' ἀρκετάπεμφελέσι διὰ τὸ χωρίον ὅροις, νὰ φέρῃ ἐξ 7 χιλιάδων ποδῶν ἀπεχούσης πηγῆς ὡραῖον πόσιμον ὕδωρ. Τὴν πρότασιν ταύτην καὶ συμφωνίαν ἀσπασθεὶς καὶ ὁ πρόκριτος τοῦ ρηθέντος χωρίου κ. Λοῖζος Μιχαήλ ἡλίδης συνεπροσπάησε, συνήργησε μετὰ τοῦ κ. Νεοκλέους καὶ οὕτω μετὰ πολλῶν μηνῶν ἐργασίαν καὶ πολλῶν ἀληθινῶν κόπων τῶν ρηθέντων καὶ ζημίας τούτων ἀρκετὰ μεγάλης, διότι ἐσκάπτοντο θράχοι ὀλόκληροι νὰ τεθῶσιν οἱ σωλῆνες καὶ νὰ κτισθῇ ἀποθήκη εἶδον μετὰ μεγίστης ὄντως χαρᾶς, οἱ Βάσιοι προχθὲς νὰ διακλαδωθῇ καὶ νὰ ρέῃ ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀρκετὸν κάλλιστον ὕδωρ, ἔργον τὸ ὁποῖον τοῖς τε ἔγχωριοις, τοῖς τε ἀναλαβοῦσι καὶ ἐπιτυχῶς διεκπαιράνασι τοῦτο, μεγάλην περιποιεῖ τιμὴν καὶ ἔπαινον. Κάλλιστος δ' ὢν διπλογράφος ὁ κ. Νεοκλῆς ἐτακτοποιήσε πληρέστατα τὰ Κατάστιχα τῆς ἐκκλησίας, σχηματίσας, οὕτως εἰπεῖν ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἐξασφαλίσας δι' ἡγγυημένων γραμματίων χρηματικὴν περιουσίαν, ἥτις, τῇ προσθήκῃ τοῦ εισοδήματος δύο ἢ τριῶν εἰσέτι ἐτῶν ἔσεται ἱκανὴ πρὸς ἀνοικοδόμησιν καταλλήλου τῷ χωρίῳ ναοῦ. Οὐ μόνον δὲ εἰς ταῦτα ἐνήργησεν ὁ κ. Νεοκλῆς. Καὶ ἡ ἐκ μέρους, τῶν οἰνοφόρων χωρίων αἴτησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ διαχαράξεως ἀμαξητοῦ μέχρι Λεμεσοῦ ὁδοῦ, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐνεργείας τούτου, ἥτις ἀπορριφθεῖσα κατὰ τὴν παρελθούσαν τοῦ Νομοθετικοῦ σὺνοδον, ἐλπίζεται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν προσεχῆ.

Ὁ Ἄγγλος, Κύριος **Ulick Burke M. A.** Barrister-at-law, Middle Temple, London, Δικηγόρος, μαθητεύσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ὁξφόρδης, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, ὅτι ἐγκατασταθεὶς νῦν ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) δέχεται δικηγορικὰς ἐργασίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του εὐρήσουσιν αὐτὸν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 8, ὁδὸς Βικτωρίας, οἴκῳ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Περιορόνησιν τρομερὰν οἱ κλέπτει εἰς τοὺς νυκτοφύλακας· περιφρόνησιν τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς ἄλλος θὰ ὑπέφεiren, ἀλλ' οἱ φύλακές μας εἶνε εὐαγγελικοὶ ἀνθρώποι καὶ εἰς ἄκρον ἐπιεικεῖς. Εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν Βικτωρίας ἀντικρὺ τῆς φυλακῆς τὴν 15 ἐνεστῶτος τοῦ ἐσπέρας, κλέπτει ἀναβάντες ἐπὶ τῆς στέγης τοῦ μαγαζίου Κ. Σταύρου Κακούττα, ἡνοῖξαν τρύπαν πλησίον τοῦ ἐμπροσθινοῦ τοίχου ὁπότεν βεβαίως θὰ ἐφαίνοντο ἀπὸ τοῦ δρόμου, καὶ ἔμῳς ἀνενόχλητοι ἡνοῖξαν τὴν τρύπαν καὶ κατέβησαν εἰς τὸ μαγαζίν, πιστεύοντες ὅτι θὰ εἶχον καὶ φῶς διότι ἡρέψαν λεπτομερῶς εἰς διάφορα μέρη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρον χρήματα ἐξῆλθον ὡς τίμιοι ἀνθρώποι χωρὶς νὰ πειράξωσι τίποτε. Ἐχουν ὁμῶς καὶ δίκαιον εἰς νυκτοφύλακας, διότι τὸ χρέος των εἶνε νὰ προσέχωσι τοὺς δρόμους, δὲν εἶνε βέβαια ὑπόχρεοι καὶ μέσ' τὴν ψυχρὰν μάλιστα νὰ φηλόνωσι τὴν κεφαλὴν πάντῳ νὰ βλέπουν τί γίνεται καὶ ἐπὰν νῶθέν των.

Κύριε Χ' παπᾶ Ἰωάννη ἀπὸ Ψευματισμένον. Τί σοῦ κάμνουν εὐλογημένε ἀνθρώπε, καὶ χατζῆς καὶ παπᾶς τοῦ εἶσαι, οἱ διδάσκαλοι, καὶ ἅμα ἔλθουν εἰς τὸ χωρίον σου θαῦρης πάντοτε μίαν πρόφασιν νὰ σηκώσης βερικλοῦς ἐναντίον των, καὶ νὰ τοὺς κάμης νὰ φύγουν ἐντὸς τριῶν μηνῶν; Τοιαῦτα μοῦ ἔγραψαν ἡ μυστικὴ ἀστυνομία μου δις μέχρι τοῦδε, καὶ πρότερον νὰ μὴ ἀκούσω τοῦ λοιποῦ ἐναντίον σου τίποτε, διότι τότε θὰ σοῦ διαβάσω τὸν ἐξάψαλμον ἀντίστροφα καὶ νὰ μὴ σ' ἀρέσῃ. Ἀντὶ τοῦ πρέπει ὡς παπᾶς τοῦ εἶσαι νὰ συμβιβάζῃς τὰ πράγματα, καὶ νὰ συμβουλευῇς πρὸς τὸ καλὸν μερικὰς καὶ καὶ κεφαλὰς, γίνεσαι σὺ πρωταίτιος νὰ κατστρέφεται τὸ καλόν;

Κύριε Χ' Ἀργυρὲ Χ' Γεωργίου πρόκριτε (με συμπαθεῖς) τοῦ χωρίου Ἀστρομερίτου! (ὀνόματα πλέον εἰς τὸ φανερόν, διότι καθὼς βλέπω τοὺς λέγω χωρὶς ὄνομα καὶ κείνοι παίζουν τ' αὐτιά των) δὲν ἐντρέπεσαι σὺ τὰ μάκρη καὶ τὰ πλάτη σου καὶ συμβουλεύεις τοὺς χωριανούς σου νὰ κλείσουν τὸ Σχολεῖον καὶ τοὺς λέγεις "Βαδῶστε βρὲ κοπέλια βρὲ τοῦτον τὸ σχολεῖον εἰς" ἐν ὃ χάρος μου· ἐντάρκεται νὰ πῇ; ὅσα ἔχετε μιάλια πελλά; εἰντα κηλάριν ἔχετε ποῦ τὰ γράμματα; τοὺς τσούρους σας ποῖός ἐν νὰ τοὺς γλέπη; ἂν μ' ἀκούσετε θὰ κάμετε χαῖριν εἰδὲ μὴ... Βρὲ ἀνόητε θέλεις νὰ γίνουν καὶ

τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ σου κατὰ τὴν κεφαλὴν σου ποῦ μᾶς φέρει ἐντροπὴν νὰ λέγωμεν ὅτι ὑπάρχει τέτοια κεφαλὴ μέσ' εἰς τὴν Κύπρον; Οἱ χωριανοὶ σου ἔχουν ρεάλια πελάλι ἢ σὺ ὁ Θεότρελλος; κατὰ τί δι' ἀφέρεις τάχα σὺ ἀπὸ τὰ ζῶα; Κύταξε νὰ ἀλλάξῃς γνώμην, καὶ νὰ ἀκούσω καλὰ διὰ σέ, εἰδὲ μὴ ἀπὸ πρόκριτον θὰ σέ κάμω... ἂν δὲν σ' ἔκχαμ ἰώρα, καὶ θὰ σέ καταγγείλω μάλιστα καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποῖαν κατὰ τὸ παρὸν παρακαλῶ νὰ ἀδιαφορήσῃ.

Λεμεσῶ 20/2 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Ὁ Κύριος Ν. . . ἔγραψεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 38 φύλλῳ τῆς "Σαλπιγγος" ὅτι μητέρες τινὲς ἀποτρέπουσιν τὰς Δεσποσύνας των τῶν οἰκιακῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ δὲν εἶπε καὶ τὸ ἄλλο τὸ καὶ σπουδαιότερον, ὅτι μητέρες τινὲς ἐορτάζουσιν καθ' ἑκάστην τὴν ἐορτὴν τοῦ Βάχχου καὶ μετὰ κλειστὸς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνοικτὸν τὸ στόμα ὑβρίζουσιν τὰς θυγατέρας των μετὰ τοιαύτης ἀτίμου ὕβρεως, αἵτινες δὲν ἀρμόζουσιν εἰς πεπολιτισμένους καὶ καλῆς ἀνατροφῆς Κυρίας, ἀλλ' εἰς βαρβάρους κλ. κλ.

Νέος ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας σας.

Εἰδοποιεῖται ὁ ἐκ Λευκωσίας ἀποστείλας ἡμῖν ἐξ ἀψαλμοῦ κατὰ τοῦ κ. παπᾶ Νικολάου καὶ τοῦ κ. Σοφοκλέους γκιμβροῦ τοῦ, ὅτι τότε μόνον θὰ θεωρήσωμεν ἀληθῆ ὅσα γράφει καὶ ἐπομένως ἀξιαδημοσιεύτως, ὅταν στείλῃ ἡμῖν τὴν ὑπογραφήν του. Ἐπαλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι ἀνευ ὑπογραφῆς, τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς μόνοι θὰ γνωρίζωμεν, δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τίποτε.

Φίλε Σαλπιγκτά.

Παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε τὰς ἐξῆς πολυτίμους Ἀστυνομικὰς συμβουλὰς ὅπως καταστῶσι κτῆμα ἀναφαίρετον πολλῶν, διότι πράγματι εἶνε κρίμα νὰ καταχωσθῶσι τοιαῦται συμβουλὰι ἐν τῷ βυθῷ τῆς λήθης. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Ἀστυνόμος καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος τῆς πρωτεύουσας τοῦ διαμερίσματός μας ἐπισκεφθέντες, σὺν ἄλλοις βέβαια χωρίοις, καὶ τὸ ἡμέτερον, συνήθροισαν ὅλους τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ἡρώτησαν ἂν ἔχωσι παράπονα πάσχοντες ὑπὸ κακοποιῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι ἔχομεν καὶ πολλὰ μάλιστα, ἀπεκρίθησαν.

Ἀστυνόμος. ἕνας ἕνας νὰ μᾶς πῇ τί παράπονα ἔχει.

Χωρικός.—Ἐγὼ προκτὲς ἐνῶ ἐτάτιστα τὴν μούλαν μου κ' ἐπλάγιασα μετὰ τὰ παιδιὰ

μου, έσηκώθην πού τὸ πορνὸν καὶ τὴν ἡῤα
ἐξω, πού τὸ χωρὸν μασιαιρισμένην.

Ἄστ—ζῇ ἡ μούλα σου;

Χωρ—Οἶ, ὡς τὴν νύκταν ἐφόφησεν.

Ἄστ—καὶ ποῖος σοῦ τὴν ἐμαχαίρισε;

Χωρ—ἐν τὸν εἶδα· ἂν ἦεν τὸν δῶ ἦτουν
ἄλλα τὰ μοντάτα.

Ἄστ—λοιπὸν μὴ λέγε ὅτι σοῦ τὴν ἐμα-
χαίρισαν, λέγε ὅτι εἶχες μούλαν κ' ἐφόφησεν.

Ἄλλος Χωρικός—ἐγὼ εἶχα κάτι τζού-
ρους, τοὺς ἔτρεχον ταπισὸν τὰ παιδιὰ μου
νησιτικὰ τζ' ἀνυπόλητα ἕναν γρόνον διὰ νὰ
τοὺς πουλήσω νὰ ντύσω τὰ παιδιὰ μου τζαὶ
νὰ στουππώσω τζαὶ καμινὰν τρύπαν, νὰ
βγάλω σάκκι κανένα ρωφελέτην πού τὴν
τζεφαλήν μου· προκτὲς ἀννοῖξαν τὸ σπῖτιν
μου τζαὶ μοῦ τοὺς ἐπῆραν οὐλους.

Ἄστ—τί ὦραν;

Χωρ—ξέρω ἔντα ὦραν;

Ἄστ—δὲν τοὺς εἶδες;

Χωρ—ἂν τοὺς ἐθώρουν ἦτουν ἄλλα τὰ
μικτάτα.

Ἄστ—λοιπὸν μὴ λέγε ὅτι σοῦ τοὺς ἐκλε-
ψαν, λέγε ὅτι τοὺς ἔχασες.

Ἄλλος Χωρικός—ἐγὼ εἶχα ἕναν γάδα-
ρον, μὲ συμπάθειον, ἐνῶ ἦτουν μὲς τ' ἀμπέ-
λια καλὰ καλούλικά, εὐρέθησαν προκτὲς
τ' αὐτιά του τζ' ἡ νουρά του κομμένα πού
τὸν πούμπουρον.

Ἄστ—ποῖος τοῦ τὰ ἔκοψε;

Χωρ—ξερῶ σ' ἀνάθεμα; οἱ τσαφκού-
νιδες τοῦ Χωρικοῦ μας.

Ἄστ—δὲν τοὺς εἶδες;

Χωρ—ἂν τοὺς ἐθώρουν ἄφινά τους νὰ τοῦ
τὰ κόψουν;

Ἄστ—ἐφόφησεν ὁ γάδαρός σου;

Χωρ—ἐν ἐφόφησεν ἀμμ' ἔντα, κάλιον
ν' εἶεν ἡφοφήσῃ· ἔτσι χτηνὸν ἐγὼ ἀντρέπου
μαὶ νὰ τὸ βάλω ὁμπρὸς μου.

Ἄστ—ἀφοῦ δὲν εἶδες ποῖος τοῦ τὰ ἔκοψε
μὴ λέγε ὅτι τοῦ τὰ ἔκοψαν, λέγε ὅτι χθὲς
εἶχεν αὐτιά καὶ οὐράν καὶ σήμερον δὲν ἔχει.

Πολλοὶ Χωρικοὶ—καὶ τί πρέπει νὰ κάμω
μεν ἀφεντικόν;

Ἄστ—νὰ προσέχητε νὰ δῆτε κανένα πού
μαχιρύνει π. χ. ἡ κόπτε αὐτιά καὶ οὐράς,
ἀλλὰ νὰ τὸν παρατηρήσῃτε καλὰ, τί μαχαί-
ρι βαστᾷ, μεγάλον ἢ μικρόν, μαῦρον, ἢ
ἄσπρον, τί ὦρα εἶνε, νὰ βάλετε μάρτυρες,
νὰ ἔλθετε κάτω, νὰ κάμετε τέτοιαν μαρτυ-
ρίαν καὶ νὰ τὸν φυλακώσω.

Χωρ—τζ' ὅτι τὸν δῶ ἀντὶ νὰ κάτζω νὰ
τὸν θωρῶ πῶς μασιγιάζει, τζαὶ μὲ ἔντα λο-
ῆς μασιγιάρι, μιάλον γιὰ μιτζίν, μαυρομάνι-
κον γι' ἄσπρομάνικον, ἐν ἐν' καλλίττερον νὰ
τὸν ἐμποδίσω, νὰ γλυτώσῃ τζαὶ τὸ χτινόν
μου τὴν ζώην του τζ' ἐγὼνι πού τὰ χασο-
μερήματα τζαὶ τοὺς τζεφαλόπονους;

Ἄστ—τοῦτο εἶνε· ἄλλο δὲν μπορῶ νὰ
σᾶς κάμω.

Ταῦτα εἶπον καὶ ὄχοντ' ἀπιόντες· ὁ Θε-
ὸς νὰ τοὺς πεντικοδυναμῶνῃ· αἱ ἡμέραι καὶ
τῶν δύο τράντα.

Ἐκ τοῦ Χωρίου μου [11 Νοεμβρίου 84.
Εἰς Σαλπίζων.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ε'.

Οἱ γονεῖς.

(συνέχεια)

Καὶ μολοντοῦτο ἄνθρωποι κακόβουλοι
κ' αὐτὰς τὰς θάσεις νὰ διασαλεύσωσι
τοῦ θεοῦ τοῦ Χριστοῦ οἰκοδομήματος
πειρῶνται διὰ παραδοξολογιῶν·
ἀλλὰ τοῦτο τυγχάνει ἀκατόρθωτον,
διότι ἡ θρησκεία μας τηρεῖται
ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς σοφίας κ' ἀρετῆς.
Ὁ ἀναγράψας ἐπὶ τῆς σημαίας του
“—ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν—”,
καὶ ὁ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ
διδάξας τοὺς ἀνθρώπους τὴν ὑπομονήν,
ὁ ὑποδείξας τὰ καθήκοντα ἡμῶν
πρὸς τὸν Πλάστην μας καὶ πρὸς τὸν πλησίον μας,
θέσας οὕτω τὰς θάσεις πάσης ἀρετῆς,
εἶνε Θεὸς, υἱὲ μου, δὲν εἶν' ἄνθρωπος.
Τοῦτον λοιπὸν ἀγάπα, τοῦτον λάτρευε,
κ' ἀκολουθεῖ τὰ παραγγέλματα αὐτοῦ,
ἐὰν εὐδαίμων βούληται νὰ καταστήσῃ.
Βαλταῖροι καὶ Ρενὰν εἰσὶ ζωῦφια
ἐν τῷ βορβόρῳ ζῶντα, μὴ δυνάμενα
τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ Οὐρκανοῦ νὰ ἴδωσιν·
ἡ δὲ σχολὴ τῶν ὑλιστῶν ἀμάθεια,
τυφλῶν ἀνδρῶν ἐγωῖσμός ἀσύγνωστος.
Τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα, ὃ τέκνον μου,
ὡς Γάλλος ποιητῆς ἐχρηματήρησεν,
εἶνε τὸ κέντρον κ' ὁ σκοπὸς τῆς ἀρετῆς,
εἶνε τῶν ἀδυνάτων στηρίγμα στερεόν,
τὸ βραβεῖον τῶν δικαίων, καὶ ὁ χαλινὸς
πάσης ἀδίκου τοῦ ἀνθρώπου πράξεως.
Εὐρίσκ' ἡ ζωὴ ἐν αὐτῷ τὸν δικαστὴν,
ἡ δυστυχία τὸ καταφύγιον αὐτῆς
καὶ τὴν παρηγορίαν πᾶσα θλίψις μας.
Ὅταν θρησκείαν δὲν ἔχη ὁ ἄνθρωπος
ζῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὡς περ ζῶν ἄλογοι,
ἀνευ ἐλπίδος κ' ἠθικοῦ στηρίγματος,
ἀνευ παρηγορίας, ἀνευ ἐδηγοῦ·
τὸ παρὸν δὲ αὐτῷ παρουσιάζεται
ἄσκοπον, καὶ τὸ μέλλον Ἄδης σκοτεινὸς.
Εἶπας, ὅτι πάσχεις καὶ ὅτι δυστυχεῖς.
Τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου προσήλωσον
πρὸς τὸν Θεόν, υἱὲ μου, τὸν πανεύσπλαγχνον,
καὶ ἐν τῇ προσευχῇ τὴν ἀνακούφῃσιν
εὐρήσεις παντὸς πόνου, πάσης θλίψεως.
Ἡ προτευχὴ δρόσος εἶνε οὐράνιος,
ποτίζουσα τε καὶ ἐξαγιαζούσα
τὴν ψυχὴν ἡμῶν κλαίουσας καὶ πᾶσχουσας,
κ' οὕτω πολυτίμους τῆς ἀρετῆς καρπούς
καὶ τῆς εὐσεβείας παράγει δροσερούς.

Ἐρώτησον τὸν ἑαυτὸν σου, τέκνον μου,
ἐὰν τὰ πρὸς τὸν Πλάστην σου καθήκοντα
μέχρι σήμερον ἐξετέλεσας πιστῶς,
καὶ ἔπειτα τὸ ἄλλο ἐνθυμήθητι,
τὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν Πατρίδα σου,
ἣν ὀφείλεις νὰ λατρεύῃς καὶ νὰ ἀγαπᾷς
θερμῶς, πιστῶς ἐπίσης μετὰ τὸν Θεόν.
Ἄλλ' ἄρα γε ὁποῖα εἶνε ἡ Πατρίς;
Τῆς ἐποχῆς βεβαίως οἱ φιλόσοφοι
τὸν κόσμον ὅλον θὰ σὲ ὑπεδείκνυνον
καὶ θὰ ἀπεκάλουν πατρίδα σου αὐτόν.
ἀλλ' ἐγὼ ἄνθρωπος ἀπλοῦς καὶ ἀμαθὴς,
ἄλλην ἰδέαν τούτου ἐσχημάτισα.
Εἶν' ἡ Πατρίς ἐκάστου δένδρον χωριστὸν,
ἐφ' οὗ ἡμεῖς ὡς περ καρποὶ κρεμάμεθα.
Ἐὰν ἡμῶν τὸ δένδρον ἀναπτύσσεται,
ζωογονοῦνται βέβαια καὶ οἱ καρποί·
ἐὰν ὁμως κάμπτηται μαραινόμενον
καὶ οἱ καρποὶ τοῦ βλάπτονται καὶ πίπτουσι.

(Ἐπεται συνέχεια).

Ἐν Λευκωσίᾳ

«Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνιστοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία συνήθη παλαιὰ τὸ γομ. Γρ. 175

Κρασία ἰέα τὸ γομάρ. 100—130

Ρακή 19 βαθμ. ἡ ὁκὰ 1 καὶ 30

Σταφίδα βρασμένη 35/40

σταφίδα ξηρά 1. 5/40

Χαρούπι καὶ χαλεπικὸν καντάρι γρ.
83 εἰς τὰς ἀποθήκας

Λευκωσίας (λίρα ἄγγλ. Γρ. 182.)

δ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὁκ.) Γρ. 18—20.

ἡ κριθή „ [16 ὁκ.] 11—12.

ἀλευρι ἐντόπιον ἡ ὁκὰ 45—50 παραδ.

τὸ κρέας ἡ ὁκὰ γρ. 10.

Λύσις τοῦ 37 αἰνίγματος.

ἀλγηδὼν—ἀηδὼν

Μόνος λυτὴρ ὁ ἐκ Λευκωσίας κ. Σ. Μαγ
κανῆς.

Αἶνιγμα 38.

Ἀπηνήθη καὶ θρησκείαν καὶ Θεὸν καὶ

Ἐκκλησίαν

κ' εἰς τοῦ διαβόλου τώρα εἶμαι τὴν

ὕπηρεσίαν·

ἂν θελήσῃς ὁμως φίλε μου νὰ μὲ ἀπο-

κεφαλίσῃς

ἐνθουν τότε πρὸς τὴν πίστην θὰ μὲ ἀπο-

καταστήσῃς.

Ἐὰν δὲ μετὰ τοῦ πρώτου καὶ τὸ δεύτερον

στοιχεῖον,

ἀποκόψῃς, τότε πάλιν μ' ἀπαντᾷς εἰς κάθε

πλοῖον.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.